

UTEMELJITVE

mag. Betka Vrbovšek
za posebno uspešno vzgojno-izobraževalno, inovacijsko in
organizacijsko delo v predšolski vzgoji

Delo mag. Betke Vrbovšek je bogat spekter različnih in uspešnih nalog v vzgoji in izobraževanju najmlajših otrok. Iz njega je možno izluščiti izjemno predano delo, ki je dozorevalo in strokovno raslo v vlogah vzgojiteljice, organizacijske vodje, pedagoškega vodenja, pomočnice ravnateljice in nalog vodenja vrtca.

Izhajajoč iz potreb po prenovi obstoječe prakse je iskala vzorce uspešnega in kakovostnega dela z najmlajšimi in ta znanja in izkušnje tudi zbrala v različne priročnike ter predstavila v strokovnih prispevkih mnogih medijev lokalnega in državnega značaja. Pozitivne izkušnje je uporabila tudi pri postopnem uvajanju novega kurikula, v katerega se je vključila s svojim vrtcem. Prakso in izkušnje drugačnega pristopa je vnašala v vsebine mnogih posvetov, simpozijev in številnih predavanj, kjer se je dokazala ne samo kot pobudnica ali pripravljalka, ampak tudi kot strokovna izvajalka posameznih vsebin. Sodelovala je na mnogih lokalnih, državnih in mednarodnih strokovnih srečanjih, kjer je obravnavane vsebine zmeraj oplemenitila z bogastvom praktično preverjenih kakovostnih

izkušenj. Predstavila je tudi uspešno uporabo in namembnost kotičkov pri vzgojno-izobraževalnem delu najmlajših in zanjo navdušila mnoge strokovne sodelavke svojega vrtca, vzgojiteljice vrtcev v celjski regiji in širšem slovenskem prostoru.

Na svoji bogati poklicni poti se je nenehno izobraževala, pridobila naziv svetnice in s študijem dosegla naziv magistricе znanosti. Je soustanoviteljica in odgovorna urednica revije Vzgojiteljica, ki skrbi za kakovostno predstavitev vzgojiteljskega poklica in dela v vrtcih po vsej Sloveniji.

Revija Ciciban za posebno uspešno vzgojno-izobraževalno, inovacijsko in organizacijsko delo

Revija Ciciban iz tega ali onega obdobja poznamo takorekoč vsi, ki smo odraščali v slovenskem prostoru. Od njene ustanovitve mineva že 62 let. V maju 1945 so jo ustanovili Kristina Brenkova, Josip Ribičič, Albert Širok in Zorka Peršič, tedanji pedagoški zanesenjaki, ki danes veljajo za uveljavljene avtorje in staroste slovenskega založništva. Ustanovitelji so imeli jasen načrt: slovenskim otrokom je treba ponuditi kakovostne izdelke najboljših mojstrov in mojstric besedne in likovne, pa tudi glasbene umetnosti. Načrt se je začel uspešno izpolnjevati in se izpolnjuje še danes. Revija Ciciban je v vseh svojih letih ostala mladostna, predana otrokom in zavezana kakovosti. Sodelavce še danes izbira med uveljavljenimi in novimi ustvarjalnimi močmi, z nenehno mislijo na otroke, pa tudi na njihove starše in učitelje ter učiteljice. Ustvarjalnost, ki jo otrokom posreduje Ciciban, ima veliko moč: spodbuja njihov razvoj na vseh področjih, hkrati pa omogoča tudi celo vrsto zanimivih pedagoških dejavnosti. Pedagoška razsežnost Cicibanovih vsebin je dragocena in zanesljivo potrjena tudi s razvojnopsihološkega stališča. Nenazadnje pa se moč Cicibana kaže tudi v tem, da pomeni trdno merilo kakovosti v zelo pestri in raznoliki slovenski ponudbi publikacij, namenjenim otrokom – merilo, ki ga zelo redki dosežejo, preseči pa ga skoraj ni mogoče. Sedanje uredništvo Cicibana ima zato hkrati težko in lahko nalogo: ustreči visokim pričakovanjem gotovo ni zmeraj lahko, vendar je šestdesetletna zakladnica umetnic in predanega otroškega branja zelo dobra popotnica za nadaljnja desetletja.

Jožek Horvat Muc za posebno uspešno vzgojno-izobraževalno, inovacijsko in organizacijsko delo

Jožek Horvat Muc, predsednik Zveze Romov Slovenije, v svoji bogati in raznovrstni dejavnosti posebno mesto namenja izobraževanju. V zadnjem desetletju je veliko prispeval h kakovosti vzgojno-izobraževalne prakse ter z inovativnimi predlogi pripomogel k lažjemu in uspešnejšemu vključevanju pripadnikov romske skupnosti v vzgojno-izobraževalni proces. S tem je omogočil večje uveljavljanje pravic in svoboščin v šolstvu, pripomogel k osveščanju staršev ter uveljavljanju pozitivnih vplivov šole v okolju.

Kot predsednik delovne skupine Ministrstva RS za šolstvo in šport je sodeloval pri pripravi strategije vzgoje in izobraževanja Romov v Republiki Sloveniji, ki so jo l. 2004 sprejeli vsi trije državni strokovni sveti za izobraževanje. Gre za temeljni strateški dokument z rešitvami za doseganje izobrazbenih ciljev in standardov znanja romskih otrok ter za uveljavljanje pravice do spoštovanja romskega jezika in kulture v slovenski vzgoji in izobraževanju. Nagrajenec dejavno sodeluje tudi pri uresničevanju strategije ter pri osveščanju staršev glede potreb romskih otrok in pomena izobraževanja.

Z izobraževanjem je tesno povezana tudi Horvatova tehtna vloga pri razvoju romskega jezika v Sloveniji. Vodi tečaje romščine za Rome in Nerome, pripravlja delavnice in strokovna srečanja na temo razvoja in standardizacije romskega jezika. Je avtor knjig Romski jezik/Romani čib I in II ter avtor številnih literarnih del. Kot urednik in avtor sooblikuje radijske in televizijske programe ter različne zbornike in druge publikacije o romskem jeziku in romski kulturi.

Zmagoslav Barič za življenjsko delo v osnovnem šolstvu

Zmagoslav Barič je na poklicno pot stopil l. 1965 kot predmetni učitelj fizike in tehničnega pouka na osnovni šoli v Divači. Veselja za delo z mladimi že takoj ni dokazoval le v razredu, temveč tudi v taborniški organizaciji sežanske mladine, ki je prav pod njegovim vodstvom doživela svoj razcvet. Predano delo je nadaljeval kot pomočnik ravnatelja na osnovni šoli v Sežani, s svojim strokovnim znanjem in izkušnjami je kmalu napredoval v pomočnika direktorja šolskega centra v Sežani, po treh letih pa je prevzel naloge ravnatelja na Osnovni šoli Srečka Kosovela v Sežani. To delo z zavzetostjo in predanostjo opravlja še danes.

Svojo izjemno odgovornost in energijo je nagrajenec vgrajeval v celovito razvojno zasnovno vzgojno-izobraževalnih vsebin svoje šole. Sodelavce in sodelavke je znal navdušiti za raznovrstne izzive sodobne šole, ki so se z njegovo podporo uspešno udeležili v vrsti domačih in mednarodnih dejavnosti in projektov. Med prvimi so začeli z metodo projektnega učnega dela, že prvo leto uspešno uvedli program izvajanja devetletke, leta 2001 pa je šola z izvirnimi organizacijskimi rešitvami prevzela mentorsko vlogo v sistemu mreže osnovnih šol. Prav po zaslugi ravnateljeve vizije se je šola med prvimi vključila v pionirsko delo računalniškega in informacijskega opismenjevanja in je zaradi uspešnega

dela postala središče za izobraževanje učiteljev iz regije in zamejstva. Zato ne preseneča, da je leta 2002 šola dobila priznanje Blaža Kumerdeja.

S svojim strokovnim znanjem, strpnostjo in izkušnjami je Zmagoslav Barič pomembno zaznamoval delo Združenja ravnateljev, v katerem je 12 let deloval kot vodja podružnice Kras in en mandat kot njegov podpredsednik. Nagrajenec je s svojim zgledom, vztrajnostjo, pripravljenostjo na sodelovanje in s strpnim dialogom na vseh ravneh, od Ministrstva za šolstvo in šport ter Združenja ravnateljev do učencev, staršev in sodelavcev, uspel zgraditi zaupanje in pritegniti k nenehnemu izpopolnjevanju vse akterje vzgojno-izobraževalnega procesa. Z ustvarjalnimi rešitvami, s strokovno veljavo in premišljenim vodenjem je poskrbel za ugled in prepoznavnost Osnovne šole Srečka Kosovela Sežana v državnem in mednarodnem merilu.

Miro Bornšek za življenjsko delo v osnovnem šolstvu

Miro Bornšek je kot učitelj fizike in matematike poučeval na osnovnih in srednjih šolah. Dejavno se je vključeval v razvojne vzgojno-izobraževalne programe, npr. prenove osnovne šole, usmerjenega izobraževanja ter vsebinske prenove učnih programov matematike. Matematika je z njegovim poučevanjem postala dostopnejša za učence in dijake, razumljivejša, z novimi didaktičnimi pripomočkov pa tudi bolj priljubljena. L. 1971 je nagrajenec kot prvi na Obali začel prenavljati pouk fizike. V sodelovanju z Zavodom za šolstvo Koper je pripravil program posodabljanja pouka fizike in opremljanja kabinetov v obalnih osnovnih šolah. Pouk je utemeljil na eksperimentu, ki je za razumevanje zakonitosti naravnih pojavov najprimernejši, hkrati pa se je naslonil tudi na naravno vedoželjnost učencev. Ob ustreznih pogojih ter sodobnih prijemih je pouk fizike na njegovi šoli resnično cvetel.

Delo na Pedagoškem inštitutu v Ljubljani ter tesno sodelovanje s prof. Janezom Ferbarjem mu je omogočilo nadaljnje vzgojno-izobraževalno in inovacijsko delo. Pripravljal je delovne seminarje za učitelje fizike, na njegovo pobudo je nastalo središče sodobnega ustvarjalnega pouka fizike v Sloveniji. Novi prostori s sodobno opremljenim kabinetom so resnično vzbujali veliko pozornosti in zanimanja na vseh šolah. Z učenci je dosegal nadpovprečne rezultate na tekmovanjih, svoje znanje je kot mentor uspešno posredoval tudi mladim učiteljem. Visoko kvaliteta današnjega pouka fizike je v marsičem plod njegovega dela. Nagrajenec je član republiškega in obalnega Društva matematikov, fizikov in astronomov Republike Slovenije. Od ustanovitve društva je sodeloval pri pripravi in izvedbi šolskih tekmovanj.

Med letoma 1990 in 1994 je bil ravnatelj ene največjih šol v Sloveniji. V tem obdobju so v Izoli v sodelovanju z občino in šolskim ministrstvom zgradili novo osnovno šolo Livade in športno dvorano ob šoli. Njegovo službovanje je tesno povezano z delovanjem na športnem področju, kjer je mlade nesebično vodil, jih vzgajal ter z njimi dosegel odlične rezultate. Polnih 15 let je vodil enega najuspešnejših klubov v občini Izola, moški in ženski rokometni klub Izola, v katerega je bilo redno vključenih okoli 200 mladih.

Mag. Alojz Širec **za življenjsko delo v vzgoji in izobraževanju**

Svoje pedagoško delo je začel kot učitelj na osnovni šoli Dornava pri Ptujju. Zaradi svoje zavzetosti in vizije pedagoškega dela na vaški šoli, ki naj da dobro osnovo za nadaljnji poklicni razvoj mladine, je bil hitro opažen in imenovan za ravnatelja šole. Da bi šoli priskrbel potrebne materialne pogoje, se je z vso vnemo zavzemal za prve samoprispevke v kraju, še zlasti za gradnjo nove šole, vrtca in drugo potrebno infrastrukturo v kraju in zato bil tudi priljubljen in spoštovan krajan.

Leta 1976 je prevzel delovno mesto pedagoškega svetovalca za področje matematike in fizike v mariborski enoti Zavoda Republike Slovenije za šolstvo. Kot pedagoški svetovalec ter kasneje kot predstojnik organizacijske enote je postavljaj temelje svetovalnega in v prvih letih tudi nadzornega dela, učinkovite organizacije dela območnih enot Zavoda RS za šolstvo. Uspelo mu je oblikovati pozitivno ambiciozen, strokovno in profesionalno usposobljen kolektiv. Z njim je v sodelovanju z ravnatelji postavil temelje sprotne spopolnjevanja pedagoških svetovalcev, ravnateljev in strokovnih delavcev preko organizirane mreže strokovnih aktivov, kar je kasneje preraslo v študijske skupine. Tudi projektno delo v vrtcih in šolah je neposredno povezano z gospodom Šircem. Posebno skrb je posvečal uvajanju nove učne tehnologije in modernizacije pouka. Oblikoval je novi model svetovalnega dela. Skrbel je za razvoj strokovne publicistične dejavnosti; sam je objavil več kot 70 bibliografskih enot. Sodeloval je pri vsebinskem oblikovanju zakonodaje na področju šolstva. Več let je bil koordinator organizacijskih enot Zavoda Republike Slovenije za šolstvo.

Svoje bogate strokovne izkušnje je zelo uspešno prenašal na ravnatelje, kandidate za ravnatelje in strokovne delavce v Šoli za ravnatelje. Pripravil je koncept dela in nekaj pisnih pripomočkov. Od 1998 do 2006 je bil vodja Inšpektorata Republike Slovenije za šolstvo in šport, ki ga je organiziral in vodil tako, da je bil strogi nadzor resnično usmerjen le v korist šolstva. Pripravil je program dela, skrbel za obveščanje širše javnosti in sodeloval je pri spremembi potrebnih predpisov.

Le malo je pedagoških delavcev, ki bi s svojo zagnanostjo, zavzetostjo in nenehnim samostojnim izobraževanjem prehodili pot od učitelja začetnika do uspešnega ravnatelja, pedagoškega svetovalca, predstojnika zavoda za šolstvo in vodje Republiškega inšpektorata za šolstvo in šport. Gospod Alojz Širec v svojem poklicnem življenju na področju slovenskega šolstva postopoma prevzemal vse zahtevnejše naloge. Zmeraj se je izkazal kot zavzet učitelj in pedagoški delavec, ki se je z vso odgovornostjo, natančnostjo in strokovnostjo loteval zaupanih nalog, jih uspešno in ustvarjalno opravljal ter s tem resnično veliko prispeval k slovenskemu šolstvu.

Ljubica Podboršek **za življenjsko delo na področju šolanja otrok s posebnimi potrebami**

Ljubica Podgoršek je imela priložnost spoznati znakovni jezik že v otroštvu. Izpopolnjevala pa ga je vse življenje v stiku z gluhih in naglušnimi osebami v družini, v društvih ter med tolmačenjem številnim gluhih in naglušnim osebam po vsej Sloveniji.

Nagrajenka se je izobraževala za področje slovenskega znakovnega jezika ter korektivnega in terapevtskega dela z gluhih in naglušnimi osebami ter njihovimi starši. Na tem področju uspešno deluje že vse od leta 1965. Leta 1988 se je zaposlila na Zavodu za glušne in naglušne kot svetovalna delavka in učiteljica znakovnega jezika. Od leta 1990 vodi šolo slovenskega znakovnega jezika. V njej svoje bogate izkušnje in znanje uspešno posreduje gluhih in naglušnim učencem, njihovim staršem, pa tudi strokovnim delavcem, študentom medicinske in pedagoške fakultete ter fakultete za socialno delo.

Je prva sodno zaprisežena tolmačka slovenskega znakovnega jezika in tako tudi prva tolmačka pri Zvezi društev gluhih in naglušnih Slovenije. Znanje s tega področja si je pridobila tudi v tujini, izobraževala se je v metodiki poučevanja znakovnega jezika na Rochester Institute v Angliji, in na seminarju izkustvene družinske terapije pod vodstvom terapevete Kemplerjevega instituta iz Nizozemske. O strokovni predanosti področju znakovnega jezika priča tudi nagrajenkino avtorstvo ali soavtorstvo številnih prispevkov v različnih publikacijah, revijah in priročnikih. Pri svojem pedagoškem delu je izvirna, s

svojim znanjem ter korektnim pristopom zna napeljati učence, dijake, študente, starše in strokovnjake k iskanju novih idej in jih usposobiti za samostojno uporabo znakovnega jezika. Med njimi je tudi zelo priljubljena, saj je znana po svoji natančnosti in korektnosti, zlasti pa po tem, da jim je vedno pripravljena prisluhniti in pomagati v težavah. Z odmevnimi prispevki se je udeležila številnih domačih in mednarodnih strokovnih srečanj. S široko razgledanostjo in dobrim poznavanjem področja je odločilno pripomogla k sodobni zasnovi slovenskega znakovnega jezika.

Poznajo jo tudi v igralskih krogih, saj je večkrat poučevala tiste, ki so pri svojih vlogah potrebovali znanje znakovnega jezika. Že 27 let sodeluje z RTV Slovenija, kjer je med drugim pomagala pri snovanju oddaje Prisluhnilimo tišini, še danes pa prevaja otroške oddaje gluhim in naglušnim otrokom. Za svoje uspešno delo je že dvakrat prejela nagrado Sklada za nagrajevanje inovacij na področju usposabljanja, življenja in dela invalidov pri vladi RS, in sicer leta 1992 za inovacijo Besednjak znakovnega jezika, leta 1997 pa za projekt Dvojezično izobraževanje. Je tudi članica Sveta za znakovni jezik pri Ministrstvu RS za delo, družino in socialne zadeve.

Mag. Jan Ulaga za življenjsko delo na področju šolanja otrok s posebnimi potrebami

Poklicna pot mag. Jana Ulage je izredno bogata in v celoti povezana s populacijo otrok s posebnimi potrebami. Po nekajletnem poučevanju slepih in slabovidnih v Škofji Loki in na Zavodu za slepo in slabovidno mladino v Ljubljani je pričel svoj čas in skrb namenjati ljudem z motnjami v duševnem razvoju in na tem področju vztrajal vse do danes. Pri tem delu je v marsičem oral ledino. Dojel je stisko staršev otrok z motnjami v duševnem razvoju in tako je v okviru društva Sožitje že leta 1975 zanje in za strokovne sodelavce pripravil inovativne oblike izobraževanja. Nato je izvedel še številne seminarje, o dejavnosti je tudi objavljaj, pripravil film in o tem predaval v Sloveniji in tujini. Svetovanje in pomoč staršem izvaja v zadnjih letih tudi v Centru Draga, poleg funkcije pedagoškega vodje je vodil tudi skupino staršev za samopomoč.

Zelo intenzivno je sodeloval pri razvoju mreže zavodov za usposabljanje in zaposlovanje ter pri nastajanju Centra Draga. Je član svetov v številnih zavodih, sooblikoval je mrežo varstveno-delovnih centrov v Sloveniji. Znan je tudi kot predavatelj in raziskovalec. O osebah z motnjami v duševnem razvoju in njihovih družinah je imel vrsto predavanj za redne študente medicinske fakultete ter slušatelje podiplomskega študija šolske medicine. Sodeloval je tudi na številnih posvetih tako doma kot v tujini. Kot soavtor je sodeloval pri projektu Prostorsko planiranje za težje duševno prizadete v Sloveniji, projektu Integracija mejnih in lažje umsko manj razvitih učencev v osnovne šole in pri projektu Gruntvig, v okviru katerega je bil pripravljen priročnik za izobraževanje odraslih. Ima bogato bibliografijo.

Želja po nenehnem pridobivanju znanja ga je motivirala za vpis na podiplomski magistrski študij na Fakulteto za družbene vede Univerze v Ljubljani, kjer je leta 1992 zagovarjal magistrsko delo. Opravil je tudi podiplomski študij psihoterapije na Medicinski fakulteti Univerze v Ljubljani ter končal program Šole za ravnatelje.

Mag. Jan Ulaga je svoje delo posvetil ljudem s posebnimi potrebami. Obogatil je in še bogati različna področja dela specialne in rehabilitacijske pedagogike. Nagrajenec je oral ledino nove paradigme vseživljenjskega učenja ljudi z motnjami v duševnem razvoju. Njegovo delo ne odslikava le neke poklicne poti, temveč je preraslo v način življenja.

Izr. prof. dr. Mirko Slosar za življenjsko delo v visokem šolstvu

Dr. Mirko Slosar je v triinštiridesetletnem pedagoškem poklicu prehodil pot od razrednega do visokošolskega učitelja na področju glasbenega šolstva. Znanstvenoraziskovalno deluje na področju glasbene didaktike, glasbenega razvoja otrok in odraslih, preučuje tudi vpliv glasbe na otrokov celostni razvoj in pomoč z glasbeno terapijo. Vodil je raziskovalne projekte s področja pomena umetnostne in estetske vzgoje pri prenavljanju osnovne šole, vloge glasbe pri zgodnjem poučevanju tujega jezika ter vpliva glasbenih in športnih dejavnosti na otroke in mladostnike s posebnimi potrebami. Z vseh teh področij je objavil vrsto del v obliki monografij, znanstvenih člankov ter referatov z domačih in mednarodnih znanstvenih srečanj.

Širino nagrajenčevega dela kaže tudi njegova umetniška dejavnost, saj se kot dirigent posveča predvsem glasbeni poustvarjalnosti vokalne in vokalno-instrumentalne glasbe za otroke. Bil je pobudnik oziroma ustanovitelj številnih otroških in mladinskih pevskih zborov in instrumentalnih skupin. Z učiteljskim pevskim zborom Slovenije Emil Adamič, ki ga je vodil devetnajst let, je pripravljala in vodil glasbene učne ure za učence osnovnih šol in dijake srednjih glasbenih šol širom po Sloveniji. Petje v tem zboru pomeni poleg vrhunske umetniške dejavnosti tudi permanentno glasbeno izobraževanje. Učitelji lahko namreč tako nova spoznanja prenašajo na svoje učence, kar dviguje kakovost glasbene vzgoje. Med poustvarjalne dosežke nagrajenca lahko štejemo krstne izvedbe skladb domačih in tujih avtorjev, zvočne in video posnetke, samostojne radijske in televizijske oddaje, domača in mednarodna tekmovanja pevskih

zborov, ter sodelovanja na mednarodnih festivalih v vlogi vabljenega dirigenta. Napisal je tudi vrsto skladb za otroške in odrasle pevske zборе.

Ob obveznostih visokošolskega učitelja deluje tudi kot mentor različnim pevskim zborom in zborovodjem ter je avtor vrste učbenikov in učnih gradiv za učence osnovne šole pa tudi študijskih gradiv za didaktiko glasbene vzgoje.

Za svoje delo na pedagoškem, znanstvenem in umetniškem področju je prejel številna domača in mednarodna priznanja in nagrade. Izredno razvejano nagrajenčevo delo kaže na njegovo uspešno poslanstvo v didaktiki glasbenega izobraževanja. Z uvajanjem sodobnih spoznanj ter novih metod v poučevanju je poskrbel za posredovanje bogate glasbene kulturne dediščine mladim rodovom, kar postaja v času tihe globalizacije za slovenstvo vse pomembnejše.

Prof. dr. Franc Pediček

za življenjsko delo v vzgoji in izobraževanju

Redkokdaj imamo priložnost dati priznanje takemu kandidatu, kot je dr. Franc Pediček. V svojem ustvarjalnem življenju je vztrajno deloval in razširjal svoje zamisli ne glede na to, ali so bile razmere zanj ugodne ali ne. Kako vsestranska osebnost je, kaže njegovo delovanje na pedagoškem, raziskovalnem, vodstvenem in mentorskem področju. Svoje zamisli je raziskoval, jih razširjal kot profesor svojim študentom in številnim delavcem na področju šolstva in odigral nenadomestljivo vlogo pri uvajanju mladih šolskih svetovalnih delavcev.

Kot direktor Pedagoškega inštituta je v začetku sedemdesetih let prispeval k oblikovanju zagnane kadrovske postave. Vendar pa so ga zelo kmalu takratne oblasti prepoznale kot »preveč samostojnega« in so ga v takratni razmerjih med ideologijo in stroko stigmatizirale kot zagovornika »nesprejemljive zamisli idejno nevtralne šole«. Po znamenitem drugem posvetu Zveze pedagoških društev I. 1972 na Bledu, na katerem je zagovarjal antropološko utemeljitev pedagogike, je bil za dolgo časa ideološko stigmatiziran in onemogočen predvsem pri objavljanju svojega dela v slovenskih pedagoških revijah. Zato je objavljaj v publikacijah zunaj Slovenije in v humanistični reviji Anthropos. Vseeno pa je takrat že močno zmehčana cenzura omogočila, da je ostal na Pedagoškem inštitutu, kjer je še naprej razvijal svoje teorije in jih na koncu sintetiziral v dveh obsežnih monografijah Pedagogika danes in Edukacija danes. Poleg drugega so dragoceni tudi prispevki k terminologiji vede in številna druga strokovna dela. Dr. Franc Pediček je bil s svojo antropološko pedagogiko, s svojo strokovno doslednostjo, etično držo in državljanskim pogumom hkrati tudi učitelj in vzor vrsti generacij slovenskih učiteljev.

V bibliografskem sistemu COBISS najdemo preko 400 njegovih enot. Bil je urednik številnim zbornikom, izpostavimo samo naslednje: Osnovna šola na Slovenskem 1969–70, Drugi posvet slovenskih pedagogov (1972) in Terminologija v znanosti (1984). Objavil je številne publikacije, med njimi tudi veliko knjig, npr. Prispevki za teorijo terminologije v znanosti (1990), Pedagogika danes (1992), Edukacija danes (1994), Ob prenovi šole (1998) in Moja hoja za pedagogiko (2006).

Dr. Franc Pediček je človek, ki mu pedagogika v najširšem pomenu besede ni pomenila samo poklicnega poslanstva, ampak ji je posvetil vse svoje življenje. Zato nagrada za življenjsko delo v vzgoji in izobraževanju resnično prihaja v prave roke.